

der stillet 5 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

I Fremskridtspartiet er vi egentlig kede af, at vi nu er nødt til at stemme imod lovforslaget fra ministeren. Vi erkendte ved førstebehandlingen, at der var dele af ministerens forslag, som vi syntes var fornuftige, men ved en endelig opvejning, hvor vi har måttet konstatere, at byrådsmedlemmer fortsat skal kunne sidde i bestyrelsen, og at man altså ikke har villet lave en ligestilling med lejere i det almennyttige byggeri, således at de kan få en retsstilling i forhold til selskaberne, vil vores samlede vurdering være, at så siger vi nej til ministerens forslag.

De redaktionelle ændringer, ministeren har fremsat om nogle datoer, kan vi støtte.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-5 af boligministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 7 (FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 87: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Af Bruno Jerup (EL) og Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 29/11 95. Første behandling 2/2 96. Betænkning 25/4 96. Anden behandling 2/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes, det er en lidt trist dag i dag, blandt andet fordi der har været enighed i Folketinget før, når vi fra SF's side har stillet forslag om hædersgaver og lignende – og det har vi gjort et par gange. Vi stillede bl.a. et forslag om hædersgaver til dem, man kaldte Shanghai-søfolkene. Vi har også før stillet forslag om ophævelse af Danske Søfarendes Mindefond; der lå 10 mio. kr., og dér var samtlige partier i Folketinget enige om, at man her gjorde en god gerning.

Da vi havde nogle møder i 1994 i Statsministeriet, hvor vi tilrettelagde, hvordan man skulle fejre 50-årsdagen for 4. og 5. maj, var det både SF's og også hr. Arne Melchior's opfattelse, at vi meget nødigt ville have en diskussion på den pågældende dag. Jeg synes simpelt hen, det var uværdigt, hvis vi kom til at diskutere beløbene, man skulle give i fremtiden.

Derfor skrev jeg til statsministeren, efter at vi havde diskuteret det i SF's folketingsgruppe, at vi fra SF's side – fordi vi gerne så, der skulle være enighed den 4 maj, da vi diskuterede sagen her sidste år – ville være medforslagsstiller til det forslag, der lå. Men jeg sagde så, at vi ville komme tilbage, og jeg sagde også til Enhedslisten, at SF godt ville være med til på et senere tidspunkt at komme med et forslag, der satte beløbene op til dér, hvor de retteligt bør være.

Det har vi så gjort, og det, vi fik at vide sådan under hånden, da forslaget var fremsat, var, at der var interesse fra andre partier i Folketinget for at stemme for forslaget, og derfor undlod vi at sætte det til behandling. Vi har så fået de tilbagemeldinger, at det er der pludselig ikke.

Når jeg synes, det er en trist dag, så er det, fordi jeg har ladet mig fortælle, at der i en af tv-aviserne har været et indslag med den kon-